

Erasmus+

Program Erasmus+ „Efektywne strategie edukacji czytelniczej uczniów”.

Violeta Ruoškienė

Starszy nauczyciel języka litewskiego w Alytuskim Centrum Kształcenia Zawodowego

Licencja CC0

Istota czytelnictwa

Czytelnictwo powinniśmy rozumieć jako "zdolność jednostki do rozumienia, refleksji, oceny i wykorzystywania tekstów pisanych w celu osiągnięcia swoich celów, poszerzania wiedzy i możliwości oraz efektywnego uczestnictwa w życiu społecznym" (OECD PIRLS, 2001).

Dlaczego dzieci i młodzież nie chcą czytać?

- Brak właściwego wzorca do naśladowania w domu (rodzice nie czytają, więc dzieci nie czytają).
- Zbyt szybkie tempo życia (szkoła, kluby, czas wolny z przyjaciółmi).
- Woli oglądać telewizję, grać w gry komputerowe, surfować przez telefon.

Metody, które stosuję, aby zachęcić dzieci i młodzież do czytania na lekcjach:

- "Deszcz myśli/mapa",
- "Ćwiczenie umysłu",
- "Wywiad",
- "Dziennik dwukierunkowy".

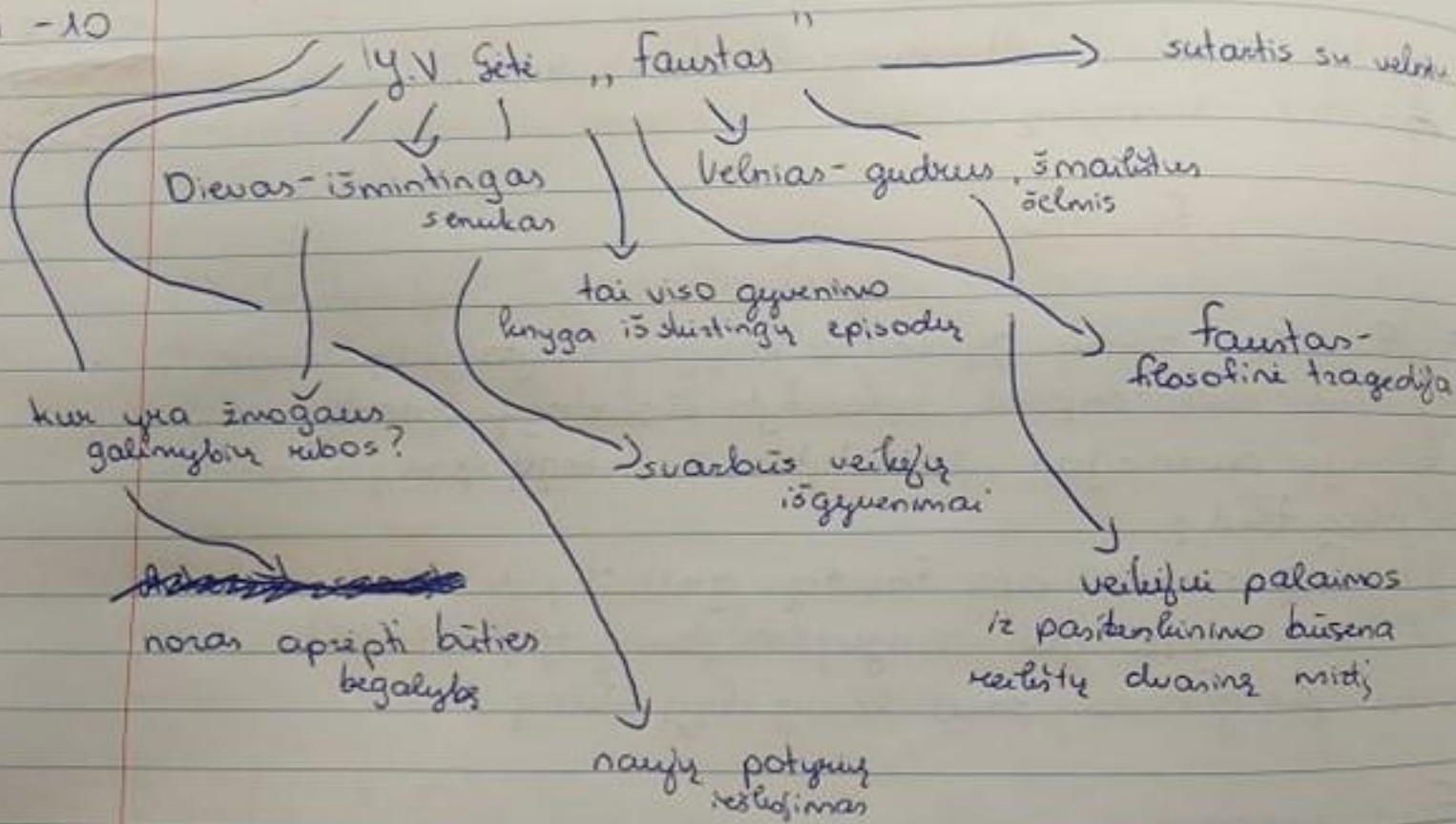

Metody, z których korzystam najczęściej

1. **"Deszcz myśli/mapa"**. Metoda ta jest przydatna w rozwijaniu umiejętności myślenia uczniów, generowaniu nowych pomysłów i przekazywaniu informacji o tekście. Polega to na tym, że nauczyciel, po zadaniu pytania lub zaproponowaniu tematu, zachęca uczniów do wymyślenia jak największej liczby możliwych odpowiedzi na pytanie lub do wyrażenia jak największej liczby pomysłów na zaproponowany temat. Ważne jest, aby nauczyciel lub wyznaczony uczeń zapisywał pomysły na tablicy lub na dużym arkuszu papieru. Zazwyczaj stosuję tę metodę, aby sprawdzić, co uczniowie zapamiętali z przeczytanego tekstu, co im się podobało, a co zrobiło na nich największe wrażenie.)

2021
11-10

"MINDŲ ŽEMELAPIS"

Laura Sugalytė P46

Metody, z których korzystam najczęściej

2. **"Ćwiczenie umysłu"**. Idea tej metody polega na tym, że uczniowie samodzielnie piszą, co wiedzą lub sądzą, że wiedzą o przeczytanym tekście (można też zadawać pytania). To ćwiczenie zajmuje zwykle około pięciu minut w trakcie lekcji. Metoda ta jest szczególnie przydatna do sprawdzania, czy uczniowie przeczytali zadaną pracę.

Proto markšta
B. Krūga „Dievy miškas”

„Dievy miškas” yra Balo Krūgos kūrinys parašytas 1943m. tačiau išleistas tik 1957m. 10 metų po jo mirties, šį kūrinį B. Krūga parašė ^{aukštųjų} Stutthof koncentracijos stovykloje, Lenkijoje. ~~Pats kūrinys yra~~ Išvanga rašoma apie B. Krūgos gyvenimą koncentracijos stovykloje, pats kūrinys yra parašytas su sąranka, nes taip jam reikėjo žinoti ir vizuoti, kad galėtų išgyventi darjus metus stovykloje. ~~Išvanga rašoma apie~~ B. Krūgos gyvenimą stovykloje buvo žiaurus: jė mūšė, išdarbino sunkius darbus, mažai maiste ~~ta~~ duodavo, buvo žiauriai labai šalta, ir dažnai žmonis net mirdavo dėl šio šalčio. Tačiau nėra gailė B. Krūgos gyvenimas paprastas: jė mažiau mūšė, nes ~~ta~~ buvo patinigas žmogus, turėjo kitoki darbą, kuris saugiau buvo lengvesnis, tačiau vis tiek buvo šalta ir vis maldavo kitus žmones mirštančius.

Jita Augučio

„Proto markšta”

B. Krūga „Dievy miškas”

B. Krūga buvo suimtas 1943 metais ir bytikai suimtas buvo surūšiuotas kartu su inteligentų grupe į Kauną, tik tada buvo nusiųstas į Stutthof koncentracijos stovyklą.

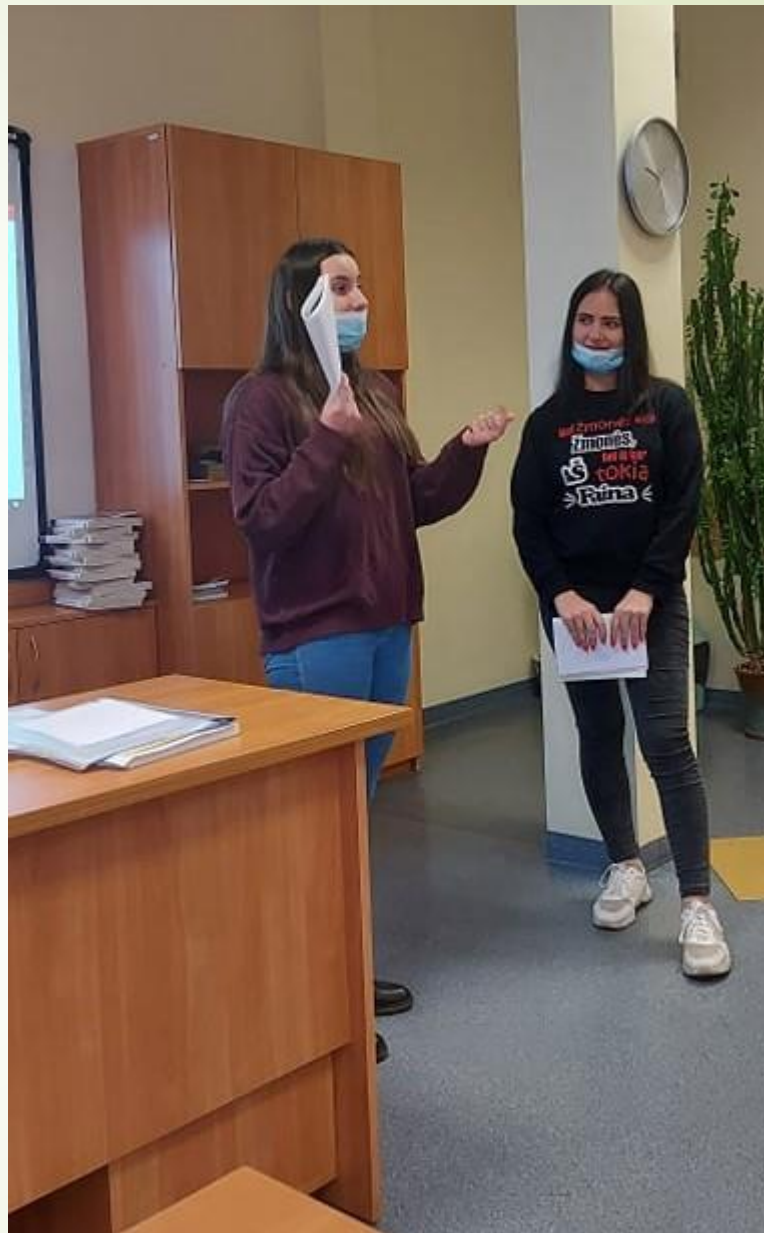
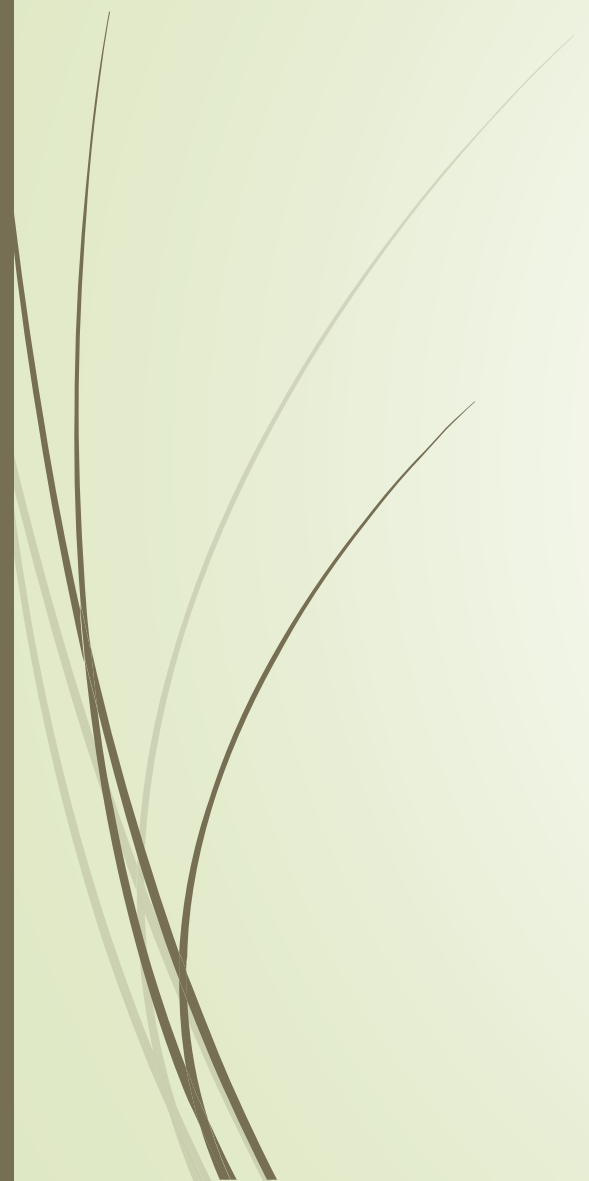
Stutthof koncentracijos stovykla buvo įkurta Lenkijoje prie Baltijos jūros. Stovykloje kalbiniai su raštonos ypatybi trūkumais buvo politiniai kalbiniai. Išimtinai knyga „Dievy miškas” parašyta todėl, nes tame miške kalbis gyveno labai senaisiais baltišiais vardais. Taisoma koncentracijos stovykloje B. Krūga parašė „Kvadrangis” ir „Lopinuota pažanta”.

Larionas Girdinčius

Metody, z których korzystam najczęściej

3. Wywiad. Uczniowie czytają tekst i zadają pytania swoim kolegom z klasy. Cel wywiadu: uzyskanie określonej opinii lub informacji. Zazwyczaj stosuję metodę wywiadu, aby sprawdzić, jak dobrze uczniowie odrobili pracę domową i czy przeczytali zadane lektury. W tym przypadku są oni proszeni o zadawanie sobie nawzajem pytań metodą wywiadu. Metoda ta okazała się szczególnie przydatna podczas lekcji na odległość, ponieważ jest to świetna okazja, by skłonić uczniów do rozmowy.

Metody, z których korzystam najczęściej

4. **"Dziennik dwukierunkowy"**. Jest to sposób na wskazanie relacji czytelnika z tymi częściami tekstu, które wzbudziły jego największe zainteresowanie lub odnoszą się do jego własnych doświadczeń. Ten rodzaj dziennika jest szczególnie przydatny, gdy uczniowie czytają dłuższy tekst poza klasą. Dwustronny "pamiętnik" tworzy się, rysując pionową linię na środku kartki papieru. Po lewej stronie kartki uczniowie powinni zaznaczyć myśl lub fragment przeczytanego tekstu, który wywarł na nich największe wrażenie: być może przypomniał im o ich własnych doświadczeniach, być może ich zszokował, być może skłonił do sprzeciwienia się autorowi. Prawa strona przeznaczona jest na komentarze uczniów: dlaczego zapisali tę myśl (lub cytata) w swoim zeszycie, co skłoniło ich do refleksji, jakie pytania nasunęła. Notatki w dzienniku powinny być sporządzane w trakcie czytania tekstu, a nie po jego przeczytaniu.

"Dziennik dwukierunkowy"

Cytat z czytanego utworu	Komentarz ucznia

**Czytanie jest tym samym dla
umysłu , co ćwiczenie
fizyczne dla ciała.**

(J. Addison)